

KlasseVerhalen

't Fonnemint Sint Annaparochie

19 april 2006

IN DEZE EDITIE:

- Interview met familie Torro
- Leuke stripverhalen
- Wat zegt de burgemeester
- Interview met juf Cora

VLUCHTKOFFER VAN RICHARD

We vroegen aan Richard wat hij mee zou nemen als hij moest vluchten en nog wat tijd over had om zijn koffer te pakken.

1. Hamster in bal (omdat ik die niet achter wil laten)
2. Laptop (om iets te doen in de caravan op het AZC)
3. Tandborstel (heb je nodig)
4. Horloge (dan kan je ook de tijd zien)
5. Bal (heb ik ook nog iets te doen)
6. Geld (Kan ik toch nog dingen kopen)
7. Prijzen (als aandenken)
8. Kleren (om aan te trekken)
9. Schoenen (om aan te doen)
10. Pyjama (om 's nachts aan te doen)

Deze strip is gemaakt door Kevin

VEILIGHEID BOVEN ALLES

St. Annaparochie AZC 10 April 2006

Wij ondervroegen familie Torro over de caravan en over hoe ze gevlucht zijn en nog vele andere vragen over het AZC. De familie Torro heeft nu een status gekregen.

Vindt u het leuk in het asielzoekerscentrum?

Dat is een moeilijke vraag, maar Nederland is wel goed genoeg.'

Zijn hier leuke activiteiten?

'Ja, heel veel. Voor alle leeftijden.'

Meneer Torro doet mee aan een schaaktoernooi.

Waarom bent u gevlucht? En uit welk land bent u gevlucht?

'Er was een burgeroorlog in Albanië en daarom zijn wij gevlucht.'

Vindt u het erg dat u niet meer in Albanië woont?

'We hadden geen andere keuze dus we moesten wel vluchten.'

Wat vindt u in Nederland leuker dan in Albanië?

'Voor ons is veiligheid in Nederland het aller belangrijkste.'

Wat vindt u in Albanië leuker dan in Nederland?

'Het klimaat daar is toch veel lekkerder.'

Heeft u nog familie in Albanië?

'Ja, heel veel.'

Hoe bent u gevlucht? Waarmee?

'Illegaal, We gingen vanuit Albanië met de boot naar Italië, toen met de trein naar Frankrijk, België en naar Nederland.'

Hoelang woont u al in deze caravan?

'We wonen al 8 jaar in Nederland en bijna 2 jaar in deze caravan.'

Vond u het een leuk interview?

'Ja heel erg leuk' zeiden meneer en mevrouw Torro.

Van onze verslaggevers: Richard, Machteld en Jelte.

WIST JE DAT...

...groep acht van 't Fonnemint in St. Annaparochie het leuk vonden de krant te maken. Er zijn heel veel interviews gehouden en opdrachten gemaakt. Alles is gepubliceerd. Ook tijdens de activiteiten waren ze erg enthousiast. Ze hebben hele leuke stukjes geschreven en mooie strips gemaakt. Door de inzet van de kinderen en de school is het een leuke krant geworden.

Donderdag 13 april.

Sint-Annaparochie; "Het doel van de Wereldwinkel is dat we boeren en andere bewoners van de Derde Wereld een menselijker bestaan te bieden, dat doen we nu al 11 jaar!" ,was het antwoord op onze eerste vraag. Er werken 24 vrijwilligers in de Wereldwinkel en ze verdienen er niks aan. Ook heeft de wereldwinkel hele speciale acties, bijvoorbeeld een over de verschrikkelijke tsunami, of over kinderarbeid. Er was een heel gedoe over kinderarbeid in een chocoladefabriek van het merk: Tony's Chocola.

"Op de speciale openingsdag kon je wierook maken en de kinderen konden meedoen aan een leuke kleurwedstrijd, als je dat een actie kunt noemen." In de wereldwinkel komen zo'n 10 á 15 bezoekers per dag; maar soms, vaak in het begin van het jaar, komen er maar vijf. Aan het eind van het jaar, dan denken we aan oktober, november en december, komen er wel 20 per dag!! De wereldwinkel verdient er zelf 50% aan, de rest van het geld gaat naar de producenten. De spullen die het meest verkocht worden zijn: Kruiden (kerrie bijvoorbeeld) chocola, speelgoed, wierook en vriendenkringen (een beeldje waar mensen hand in hand in een kring staan.)

Er is geen tussenhandel, de spullen worden rechtstreeks gebracht. De producten komen het meest uit Nepal, Pakistan en India.

Er zijn hier aardig wat gelukspoppetjes en bij de boeddha (dat zijn beeldjes van poppetjes met een hele dikke buik) schijnt het zo te zijn, dat als je hem aan een ander als cadeau geeft, de ander geluk krijgt. Wat ons opviel, was dat er een heleboel dierenbeeldjes te vinden zijn, zoals: grote olifanten, leuke konijntjes, lieve poezen, vogels en natuurlijk omdat het Pasen was: kuikentjes, hanen en paaseitjes.

dit is de mevrouw waar wij het interview van hadden afgenomen. Ze heeft ons heel veel verteld over de winkel, en ze heeft ons heel veel laten zien.

We bedankten de mevrouw voor het interview en wensten haar een fijne middag.

Door: Steven en Marlissa.

Gemeentehuis St. Annaparochie 10 april 2006. Wat heeft de burgemeester met het AZC te maken?

Dat wilden we wel eens weten!

Daarom gingen we de burgemeester interviewen op het gemeentehuis.

We werden hartelijk door hem ontvangen. Vervolgens gingen we de vragen stellen.

Meneer van der Werff vertelde dat wij een AZC in St. Annaparochie hebben omdat de regering het vroeg of wij ook een AZC in St. Anne wilden.

Ook het straatbeeld is kleurrijker geworden.

Meneer van der Werff werd eens uitgenodigd voor een feestelijke maaltijd, Daarna is hij ook nog op het AZC geweest om voor te lezen.

De mensen reageren positief op de burgemeester, maar sommige bewoners denken dat de burgemeester ervoor kan zorgen dat ze mogen blijven of weg moeten.

De burgemeester doet zelf niks voor het AZC, maar zijn vrouw gaf er Nederlandse les.

Er zijn gemiddeld zo'n 350 vluchtelingen en er kunnen maximaal 400 in ons AZC.

Er staan ongeveer 70 caravans en er moeten in elke caravan minstens 5 personen. Volgens de burgemeester staan er geen caravans leeg want er verdwijnen steeds meer AZC's omdat er bijna geen vluchtelingen meer binnen komen in onze vlakke land.

De mensen mogen hier blijven als: ze hun status hebben, als ze ziek zijn, als ze gevaar lopen vervolgd te worden, of als ze naar een ander centrum

moeten. Anders moeten ze terug naar hun Land.

De gemeente verdient aan elke inwoner, maar er komen wel kosten bij kijken.

De mensen op het AZC hoeven geen huur te betalen, maar ze krijgen geld voor leuke dingen, onder anderen: voor sport, om boeken te lenen bij de bieb en voor leuke uitstapjes.

Meneer van der Werff zei: "Ik weet niet hoe lang het AZC open blijft, want ik kan niet in de toekomst kijken."

Meneer van der Werff houdt er niet zo van als de mensen een schaap offeren, maar respecteert het wel, al zou hij zelf niet zo gauw eraan meedoen. Verder zei hij: "Het is net hetzelfde als koeien slachten en er gehakt van maken."

De burgemeester heeft het contract met het AZC al verlengd, dus het mag er nog blijven staan en het blijft dus langer open. Maar als het AZC sluit, komen er misschien wel huizen staan.

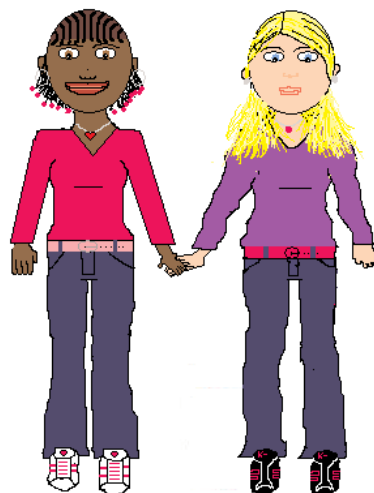
Als meneer van der Werff een vluchteling was, dan zou hij het AZC afschuwelijk vinden om er te wonen. Maar het zou hem wel een veilig gevoel geven, omdat je wel met de dood bent bedreigd in je eigen land.

Maar als je uit een warm land komt, zul je het hier koud vinden. Als je uit de bergen komt erg plat.

Daarnaast vindt hij de mensen op het Bildt erg vriendelijk.

Burgemeester, bedankt voor het interview!!

Gemaakt door: Krista, Ella, Niels

Iedereen is uniek..

VLUCHTKOFFER VAN NIELS

We vroegen aan Niels wat hij mee zou nemen als hij moest vluchten en nog wat tijd over had om zijn koffer te pakken.

1. Stretsbéd
2. Zakmes
3. Slaapzak
4. Benzine
5. Agregaat
6. Coolbox
7. Kleren
8. Eten
9. Geld
10. landkaart

*Ik ben niet links,
ik ben niet
rechts, ik ben
recht door
zee!!! En ik ben
niet links, ik...*

LAST VAN AZC'S?

We zijn op 11-04-06 de van Haren- en Warmoesstraat opgegaan om mensen te interviewen. We hebben mensen gevraagd wat ze eigenlijk van het AZC en van buitenlandse mensen vinden. Hebben ze er last van, of juist niet? Er waren niet veel verschillende meningen. De mensen waren aardig en werkten goed mee. Het was daarom ook leuk om de mensen te onderwerpen. Ze gaven eerlijk antwoord.

1. Wat vinden mensen van het AZC in St. Annaparochie?

De meeste mensen zijn er nog nooit geweest, maar ze vinden het wel nodig dat er een AZC in St. Annaparochie is. Zo hebben de vluchtelingen een plekje waar ze veilig kunnen leven.

2. Merken de mensen er wat van dat de AZC-bewoners hier zijn?

Veel mensen zien ze wel, maar heb-

ben er totaal geen last van. De meeste mensen zien ze bijvoorbeeld in de winkel, voor huis of gewoon op straat.

3. Mag het AZC hier blijven of moet het weg van de mensen?

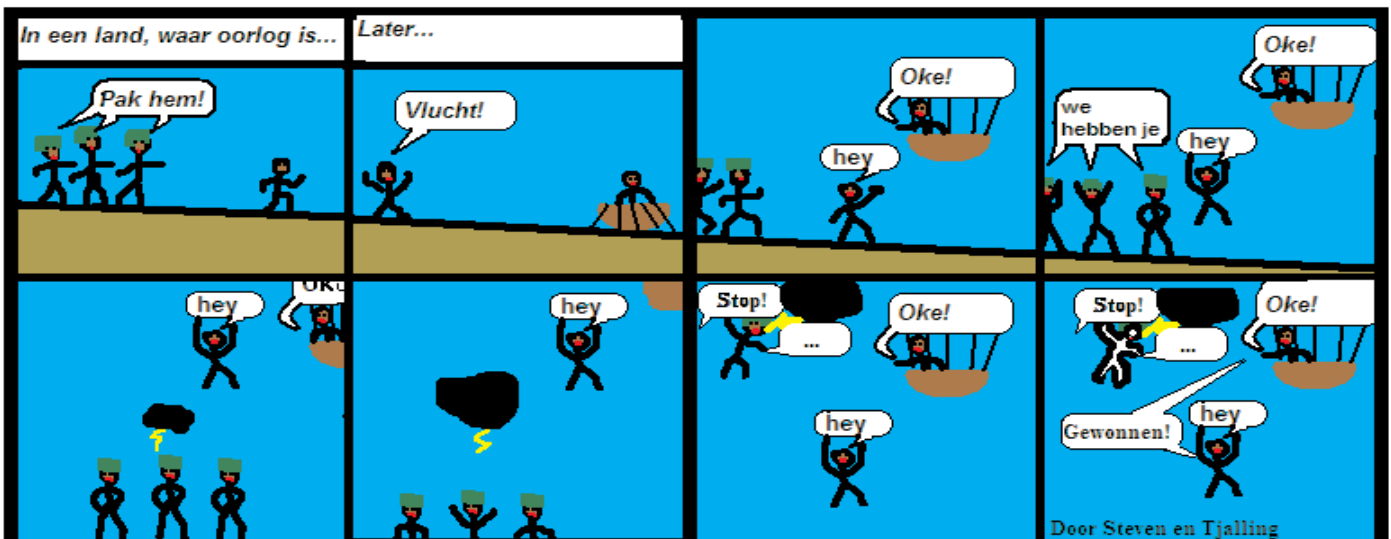
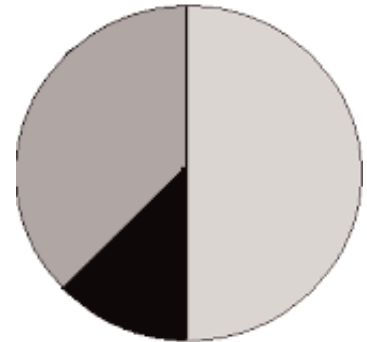
Van de meeste mensen mag het AZC wel blijven. Van iedereen die we ondervraagd hebben, mag het AZC van vijftig procent wel blijven. Veertig procent maakt het niet uit en van de overige tien procent moet het weg.

Deze uitslag hadden wij niet verwacht eerder fifty-fifty. Het is dus wel duidelijk dat het AZC in St. Annaparochie wel mag blijven van de mensen gelukkig. Sommige ondervraagden hadden geen tijd of geen zin. Dat was wel jammer. We zijn wel heel blij met de goeie uitslag. We hopen de AZC-bewoners een beetje gerust gesteld te hebben, omdat de meerderheid hen niet weg wil heb-

ben. We zijn het volkomen eens met de uitslag van dit onderzoek.

Licht- grijs betekent dat het AZC van de mensen mag blijven
Donker- grijs betekent dat het de mensen niks uit maakt dat het AZC mag blijven of weg moet.
zwart betekent dat het AZC weg moet van de mensen.

EN ZO ZIET DE GRAFIEK ER DAN UIT!!:

AZC St.- Annaparochie

We hebben vandaag op het AZC 3 kinderen geïnterviewd: Zeynep van 11 jaar gevlucht uit Turkije, Mohammed van 12 jaar gevlucht uit Iran, Harout van 12 jaar gevlucht uit Armenië.

We vroegen ze wat voor activiteiten er op het AZC georganiseerd worden.

"Knutselen en disco voor de kleintjes. "Bij de disco vinden wij het niet leuk, omdat het niet voor onze leeftijd is en de kleintjes alles verpesten "Daar waren ze het met zijn drieën over eens. Met knutselen bakken ze meestal koekjes en maken ze vrolijke dingen zoals kleurrijke schilderijen. En voor de groteren zijn er voetbal-, basketbal- en tafeltennistoernooien. En op woensdag gaan we naar de sporthal, daar gaan we dan gymen. Met gym doen we meestal sporten zoals basket-, volley-, trefbal en voetbal. Op donderdag gaan we tafeltennissen en op zaterdag gaat Harout meestal zwemmen in de Bildtse Slag. Zeynep zat op turnen en had daar veel leuke vrienden gemaakt. Ze zitten nu alle drie niet op een sport maar ze willen wel op een vereniging. Zeynep wil graag op volleybal, omdat ze daar nieuwe vrienden kan leren maken, Mohammed zou wel op voetbal willen en Harout op voetbal en/of tafeltennis. Ze vinden dat er niet zo veel toestellen op het AZC zijn: alleen een voetbal- en een basketbalveld. Bovendien is er in de soos een tafeltennis- en een voetbaltafel. Alleen daar mag je niet altijd komen, meestal mag je daar op dinsdag, woensdag en donderdag zijn. Ze hebben veel vrienden gemaakt in Nederland, maar ze zien hun vrienden niet zo vaak meer, alleen Zeynep ziet haar maatjes nog op Vlieland, als ze daar bijna elke zomervakantie heen gaat. Ze vinden dat er meer activiteiten moeten komen, zoals een kindersoos waar je altijd naar binnen mag. Ook meer dingen binnen, want als ze buiten willen spelen, zijn ze heel erg afhankelijk van het weer en binnen is er bijna niets te doen. Zo hopen ze alledrie dat er meer activiteiten en toestellen komen. Bedankt dat wij jullie mochten interviewen.

Door: Guylian, Kevin en Nawal..

Wij zijn woensdag 12 april naar dokter van Eikenhorst geweest, want we wilden wel eens weten wat een dokter doet op het AZC.

Sint- Annaparochie; Wij kwamen aan bij de praktijk van dokter van Eikenhorst,

waar we eerst even moesten wachten. Even later kwam de dokter, en we volgden hem

naar zijn kamer waar de arts achter zijn bureau ging zitten. Wij namen ook plaats

op de stoelen. Vervolgens vertelden we waar we voor kwamen en toen kon het beginnen.

De dokter heeft gekozen voor het beroep omdat het moeilijk was om een leuke baan te

kiezen. Hij zei: "Je moet maar wat om je heen kijken, welke beroepen er zijn, en mijn oog

was gevallen op: dokter". "Maar waarom dan ook op het AZC?" was onze vraag daarop.

De dokter zei dat het AZC hem vroeg om daar ook te werken, want ze hebben daar ook een

huisarts nodig."Dat vond ik wel goed". De dokter werkt niet met een psycholoog, want de GGD

(Gemeenschappelijke Gezondheids Dienst) heeft daar zelf een psycholoog voor ingehuurd.

Wij vroegen ook of de dokter een (half) jaarlijkse controle hield, maar dat was een tegenvaller:"Dat doe ik niet. Als de mensen klachten hebben, komen ze daar zelf wel mee."

De meeste mensen op het AZC hebben er last van dat ze erge dingen hebben meegemaakt,

daardoor kunnen er ziektes ontstaan zoals hepatitis B en C (leverontstekingsvirussen), paniekaanvallen, stress en hyperventilatie (zweetaanvallen).

Wij vroegen of kinderen of volwassenen ook bang voor de dokter zijn, waarop de dokter zei:

"Nou, daar merk ik eigenlijk niet zoveel van, maar dat kinderen van 4á5 jaar bang voor de dokter zijn, is normaal".

Het komt vaak voor dat er een patiënt is die niet te verstaan is."Ze praten of Engels, wat ik geen probleem vind, of Frans, of een andere lastige taal.

De patiënten zijn vaak dankbaar als ze snel weer beter zijn. Sommige mensen nemen cadeautjes mee, omdat ze denken dat ze dan een streepje voor krijgen en dus sneller beter zijn, maar ik vind die mensen dan al direct minder aardig..."

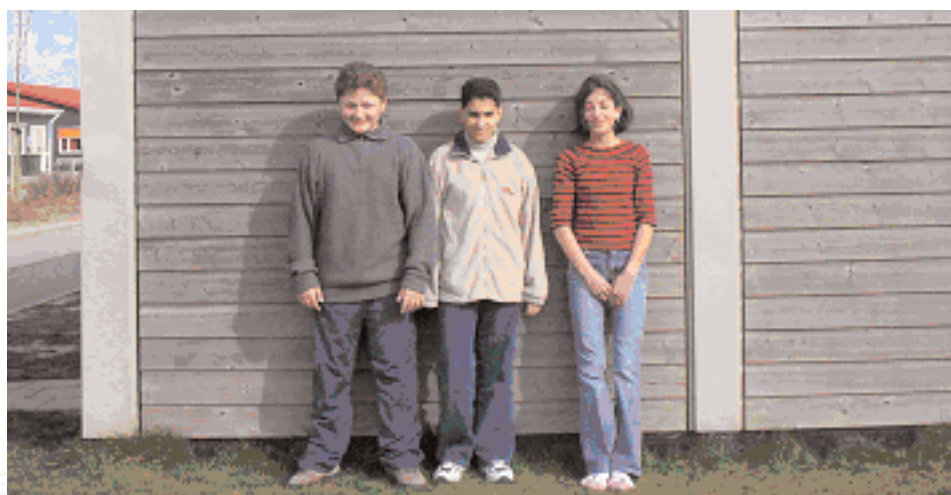
"Er zijn soms ook mensen die boos worden omdat ze dingen willen, die ik niet kan leveren, zoals een vergunning bijvoorbeeld. En als ze ruzie maken, maak ik gewoon ruzie terug..!"

We vroegen als laatste aan de dokter wat hij vond van het AZC: "Ik vind het vreselijk, het is een strafkamp!! De mensen werden vroeger gewoon bij elkaar gezet, ook al kennen ze elkaar niet, er ontstaan vechtpartijen en het is er vreselijk koud!!! Ze zitten helemaal afgelegen van Sint- Annaparochie!"

Gelukkig zitten de families nu wel bij elkaar.

We bedankten de dokter voor de foto en het interview.

Door: Marlissa en Steven.

LEUKER VOOR OORLOG

AZC St. Annaparochie. Interview met familie Corovic. De familie bestaat uit een man, een vrouw en twee dochters. "We woonden eerst in Kosovo. Daar was het leuk totdat er oorlog kwam.", zei mr. Corovic. "Het was leuk in Kosovo toen alle delen nog bij Joegoslavië hoorden. En nu wonen we hier al 7,5 jaar in Nederland. Toen we hier kwamen gingen we eerst naar Oosterwijk, dat dorpje vlak bij Tilburg, daarna gingen we naar Harlingen. Toen pas kwamen we hier in St. Annaparochie.", zeiden mr. en mevr. Corovic. Ze wachten nog steeds op een verblijfsvergunning. En als ze die krijgen willen ze het liefst naar Noord-Brabant. "Omdat ik het daar heel leuk vond en ook veel vrienden had, wil ik daar graag weer heen." "We vinden Nederland best mooi, alleen het weer is erg slecht. En die regeltjes dat je zo lang moet wachten vind ik stom!"

Daarna gingen we nog even naar het COA om Nadia en Hans een paar vragen te stellen. Mogen er wel huisdieren op het AZC en wie werken er allemaal op het AZC? Nadia: "Er mogen eigenlijk geen huisdieren op het AZC. Maar sommige mensen hebben er toch een paar. Het is niet handig om huisdieren te hebben, want als je terug moet naar je eigen land, dan heb je een probleem. Het is niet zo dat je van je geloof geen dieren mag hebben, want ik ben zelf moslim en ik heb ook een heleboel. En er werken verschillende mensen, zoals woonbegeleiders, programmabegeleiders, een medische dienst en zo nog veel meer. Bij elke groep werken 4 mensen". Hans: "Veel mensen denken dat wij hulpverleners zijn, maar dat is niet zo. Als mensen ziek zijn, moeten ze naar de medische afdeling." Nadia: "Wij zorgen voor de caravans en ook voor

AL 19 JAAR PLEZIER

St.-Annaparochie. Op 13-04-06 gingen we op bezoek bij Abdul, Tiety en Hetty, ze hebben allemaal met vluchtelingen te maken, wij dachten dat dat wel interessant zou worden..

We hebben eerst een paar vragen gesteld aan Abdul..

Abdul is gevlucht uit Afghanistan en is terechtgekomen in St.-Annaparochie.

Hij is gevlucht omdat het land politieke moeilijkheden had, de regering kon het land niet goed besturen.

Ik had wel een fijn leven voordat ik moest vluchten, ik heb fijne herinneringen, ik had veel familie en vrienden daar. "Ik wil in Nederland alles bereiken, en vrij zijn!"

"Ik heb Nederlands geleerd op het Friesland College in Leeuwarden, en Nederlands vind ik een boeiende, mooie taal."

Ik heb gelukkig al een status en ik heb er niet lang op gewacht. Ik hoop ook dat andere mensen ook niet zo lang in spanning hoeven te zitten.

Hij vindt Vluchtelingenwerk Friesland prachtig, ze kunnen heel goed werken met buitenlanders. De vluchtelingen leren ook van de werkers Nederlands. "Ik ben wel gelukkig hier in Nederland, het is een mooi, veilig land en wat ik het meeste zal missen, dat is mijn prachtige land, mijn familie, mijn vrienden, eigenlijk alles."

Nu stellen we wat vragen aan de vluchtelingenwerkers..

een dagkaart voor de bus of voor de trein, want als je een advocaat nodig hebt en die woont in Amsterdam, dan moet je wel een heel eind reizen. De programmabegeleiding zorgt voor toestellen voor kinderen, zodat ze leuk kunnen spelen." Het is een best gezellig terrein, de mensen zijn aardig en er

Wat doen ze hier voor werk?

Ze helpen eigenlijk alleen vluchtelingen die al in het dorp wonen, en niet mensen die in het AZC leven. Dan vertellen ze waar de dokter is, de tandarts, en hoe je geld bij de gemeente moet halen. "Ik vind het werk wel leuk, soms is het toch wel moeilijk, maar we doen het toch met plezier." Maar wat doen de andere mensen eigenlijk voor werk? "Je hebt ook nog het bestuur, dat zorgt voor plaatsen waar we vergaderingen houden, het bestuur regelt de vergaderingen zelf en ze zorgen ook nog voor het geld." Ik vind het wel een leuke omgeving om in te werken, want je leert veel mensen kennen, en je kunt ze bijna altijd helpen. "Mijn werk kan soms wel zwaar zijn, maar het is en blijft fantastisch om te doen!" Wij doen het werk omdat wij het heel erg leuk vinden en zo ontmoeten we ook nog veel andere mensen uit een ander land." "Maar jammer genoeg moeten sommige vluchtelingen weer terug naar hun eigen land." "Dat is niet leuk want dan heb je ze net leren kennen, en dan moeten ze plotseling weg!" "Ik werk al 19 jaar hier, en ik blijf er van genieten!" zei Tiety blij, "En Hetty werkt hier ook al best wel lang."

We bedanken ze allemaal voor hun medewerking, en we hebben veel geleerd!

Door: Mirjam, Sanne en Tjalling

is genoeg te doen, maar de mensen zitten er niet voor hun plezier! Dat was ons interview met de familie Corovic en de woonbegeleiders van het AZC.

Door Ronald Boskma, Anna Heinsma en Michaël Meenderink.

DE TOVERBAL GEZELLIG

Wat vindt juf Cora van de school waar ze werkt?

Hoelang werkt u al op deze school?

Op deze school werk ik drie jaar, maar daarvoor in Harlingen twee, en op Vlieland werkte ik vijf seizoenen.

Hoe vindt u de sfeer van de Toverbal?

De sfeer vind ik gezellig, de Toverbal vind ik ook een gezellige naam, je kent hier ook alle leerlingen.

Hoeveel leraren werken er op deze school? En hoeveel leerlingen?

Er werken 7 leraren, met de directie 8 en er zitten 70 kinderen op de Toverbal

Hoeveel klaslokalen zijn er?

5 klaslokalen

Welke vakken hebben jullie op school en waarin verschilt deze school met die van ons?

De vakken verschillen niet zo veel met gewone scholen; we hebben hier wel veel taal en kleinere klaslokalen. De school is kleiner, onze leerlingen passen wel drie keer in die van jullie!

Was het ook moeilijk om voor het eerste keer les te geven aan een kind uit het buitenland?

Ja, echt in het begin was het erg moeilijk, er waren kinderen die geen woord Nederlands konden praten, maar er waren ook meerdere kinderen die dezelfde taal beheersten en die konden dan mooi tolken.

Kunnen de kinderen goed met elkaar opschieten, want ze praten bijna allemaal een andere taal.

Ze kunnen goed met elkaar opschieten en eigenlijk hebben we de regel dat iedereen Nederlands praat in de school.

Missen er ook veel kinderen tijdens het suikerfeest?

Alle kinderen hebben dan een vrije dag, dus dat is geen probleem.

Hebben de kinderen ook een taalachterstand als ze op school komen?

Ja, dat lijkt me logisch, maar sommigen ook niet, die kennen dan al een beetje Nederlands.

Hebben jullie leuke activiteiten op het plein?

De kinderen spelen voetbal, trefbal, en een nieuw spel.

Ze bedenken altijd wel weer een nieuw spel.

De juf vindt de school dus gezellig en fijn en we hopen dat dat zo blijft!

Door Stefan Sytsma, Djamilia do Valle en Mathijs de Jager.

De complete redactie van 't Fonnemint

VLUCHTKOFFER VAN MICHAEL

We vroegen aan Michael wat hij mee zou nemen als hij moest vluchten en nog wat tijd over had om zijn koffer te pakken.

1. Kettingzaag
2. Hangmat
3. Luchtbed
4. Water
5. Aansteker
6. Inklapbare fiets
7. Kleren
8. Accuboor
9. EHBO doos
10. Schroeven

Deze editie is gemaakt door

Ronald Boskma
Machteld Bögels
Michael Meenderink
Steven Kooiker
Nawal Abdirizak
Marco Dijkstra
Ella Théodore
Richard Kooiker
Marlissa Fluit
Sanne Boersma
Jennie Hoekstra
Mirjam de Vries

Kevin Terpstra
Guylian Kick
Tjalling Koelmans
Mathijs de Jager
Jelte kuiken
Djamilia doValle
Krista Bijlsma
Niels Hoekstra
Stefan Sijsma
Rochelle van der Ploeg
Anna Heinsma

KlasseVerhalen is een project van

Vluchtelingenwerk
Fryslân gemaakt door Terp 10
Communicatie.